

Poznajemy dom Boga

Spotkanie w grupie

Prowadzący przygotowuje salę – stolik na którym jest świeca, wokół ustawione krzesła lub ławeczki tak, aby grupa siedziała w kręgu; kartki z Modlitwą do Ducha Świętego, kartki z napisami cały świat; niebo; kościół; Kościół; serce człowieka; Ciało i Krew Chrystusa i (jeśli potrzeba) niedużą tablicę korkową; arkusz papieru, napis DOM, zdjęcia „domów”, plansze i żetony do gry,

Na początku spotkania prowadzący wybiera strażnika światła, czyli osobę, która zapala i gasi świecę. W tym spotkaniu nie potrzeba wybierać lektora.

Modlitwa

- Prowadzący prosi, aby wszyscy stanęli w kręgu. Wybrana osoba zapala świecę. Uczestnicy spotkania otwierają w swoich zeszytach stronę z Modlitwą do Ducha Świętego.
- Znak krzyża.
- Prowadzący prosi o skupienie i zaproszenie – w chwili ciszy – tego Gościa do swojego serca i do naszej pracy.

Chwila ciszy

Wszyscy, wspólnie odmawiają Modlitwę do Ducha Świętego.

Śpiew np.: Przyjdź Duchu Święty, ja pragnę ...

Ćwiczenie wstępne

- Prowadzący przyczepia do rozwieszonego arkusza szarego papieru słowo DOM. Przed uczestnikami spotkania kładzie wiele zdjęć: morze, drzewo w którym jest wiele ptaków, ptasia budka, ptasie gniazdko, akwarium, muszla, ul, nora lisia, legowisko niedźwiedzia lub innego zwierzęcia, namiot, jakiś nieduży domek, pałac, blok mieszkalny...
- Prosi, aby każdy z uczestników spotkania przypiął do papieru to zdjęcie (lub zdjęcia, jeśli uczestników jest mniej niż zdjęć), które pasuje do słowa DOM. Uczestnicy powinni zauważyć, że wszystkie zdjęcia przedstawiają jakiś dom, a domy, w których mieszka człowiek są przynajmniej cztery (namiot, blok,

pałac, domek) i to bardzo różniące się od siebie.

Śpiew:

Spotkanie ze słowem Bożym

– Prowadzący podaje uczestnikom temat spotkania: Idziemy do domu Boga. Prosi, aby zastanowili się, które słowa w tym temacie należy dobrze rozumieć, aby widzieć, co to znaczy iść do domu Boga. Dzieci powinny podać: dom Boga. Prowadzący pyta: Jak myślicie: co jest domem Boga? Uczestnicy będą zapewne podawać różne odpowiedzi. Prowadzący nie komentuje ich i nie pozwala na zbyt długie zajmowanie się odpowiedzią na to pytanie.

– Prosi o otwarcie „Zeszytu uczestnika” na stronie z tekstami Pisma Świętego przeznaczonymi na to spotkanie. Mówi, że każdy fragment, który jest opisem domu Boga. Rozdziela je (jeśli grupa jest liczniejsza jeden tekst powinien być przypisany do dwójki dzieci) i prosi, aby każdy uważnie, w ciszy, przeczytał słowo Boże i na jego podstawie odpowiedział na postawione pytanie: Co jest domem Boga?

– Tekst 1: *Z Psalmu 95: Pan jest wielkim Bogiem i wielkim Królem ponad wszystkimi bogami: głębiny ziemi są w Jego rękę i szczyty gór należą do Niego. Morze jest Jego własnością: bo On sam je uczynił, i stały ląd ukształtowały Jego ręce (Ps 95,3-5).*

– Tekst 2: *Z Ewangelii według św. Jana: W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem (J 14,2-3).*

– Tekst 3: *Z Ewangelii według św. Jana: W świątyni napotkał siedzących za stołami bankierów oraz tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie. Wówczas sporządziwszy sobie bicz ze sznurków, powypędzał wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porozrzucił monety bankierów, a stoły powywracał. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: «Weźcie to stąd, a nie róbcie z domu mego Ojca targowiska!» Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: Gorliwość o dom Twój pochłonie Mnie (J 2.14-17).*

– Tekst 4: *Z Ewangelii według św. Mateusza: Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich» (Mt 18,20).*

– Tekst 5: *Z Pierwszego Listu św. Pawła do Koryntian: Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? Świątynia Boga jest święta, a wy nią jesteście (1Kor 3,16.17b).*

– Test 6: *Z Ewangelii według św. Marka: A gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im mówiąc: «Bierzcie, to jest Ciało moje». Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, i pili z niego wszyscy. I rzekł do nich: «To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana. (Mk 14,22-24). Z Listu św. Pawła do Kolosan: W Nim bowiem mieszka cała Pełnia: Bóstwo, na sposób ciała (Kol 2,9)*

– Po chwili ciszy prowadzący prosi, aby każda z grup – według kolejności tekstów – odczytała swój tekst i odpowiedziała na postawione wcześniej pytanie. Równocześnie z odpowiedziami prowadzący kładzie przed dziećmi, lub przypina na tablicy ich odpowiedzi: cały świat; niebo; kościół; Kościół; serce człowieka; Ciało i Krew Chrystusa.

– Prowadzący prosi, aby uczestnicy spotkania popatrzyli uważnie na te sześć ich odpowiedzi i wybrali jedną, która jakoś zdecydowanie jest inna niż pozostałe. Dzieci powinny odkryć, że jest to kościół czyli świątynia. Wszystkie pozostałe wiążą się z życiem, można powiedzieć są jakoś żywe, kościół zaś jest budynkiem, czymś materialnym. Prowadzący kładzie kartkę z napisem: kościół oddzielnie, obok, i zadaje następne pytanie: Jak myślicie, które z tych pięciu domów Boga, które „odkryliśmy” czytając Pismo Święte są jakoś wyróżnione, dla Boga, który chce mieszkać z człowiekiem na ziemi „najcenniejsze”.

– Dzieci mogą mieć problem z tą odpowiedzią. Podpowiedzią może być zabawa. Prowadzący dzieli grupę na dwa zespoły. Każdy zespół otrzymuje 100 żetonów (kółka lub kwadraty z papieru, guziki itp.). Jedna grupa otrzymuje planszę ze zdaniem (każda litera w oddzielnej kratce, kratki ponumerowane):

Przez chrzest staliśmy się dziećmi Bożymi. Bóg zamieszkał w naszych sercach i uczynił nas cegiełkami w budowie Jego najpiękniejszego, żywego domu, czyli Kościoła.

– Druga grupa otrzymuje identyczną planszę, ale z pustymi, ponumerowanymi kratkami. Dzieciom młodszym należy wstawić część liter, np. wszystkie wielkie litery, lub/i litery początkowe każdego wyrazu oraz spójniki i przyimki lub jeszcze inaczej – według uznania. Im młodszy zespół, tym więcej liter jest odkrytych.

– Zadaniem zespołu zgadującego jest odkrycie całego zdania. Może on prosić drugi zespół o podanie konkretnej litery, lub liter. Za podanie każdej litery „płaci” trzema żetonami. Za każdą literę, którą sam odkryje otrzymuje żeton od przeciwnej grupy. Wygrywa grupa, której – po odkryciu całego zdania – pozostanie więcej żetonów.

– Po „odkryciu zdania” zostaje ono głośno, wyraźnie odczytane. Prowadzący prosi o wycięcie i wklejenie na właściwym miejscu w zeszytcie uczestnika odpowiedniego podsumowania.

Zapamiętam!

Domem Boga

jest **cały świat**, który On stworzył,
jest **niebo**, które jest mieszkaniem Jego, aniołów i świętych,

Najbardziej wyróżnionym mieszkaniem Boga na ziemi
jest **eucharystyczne Ciało Chrystusa**, ukryte pod osłoną chleba,
gdyż w nim jest obecny Chrystus,
prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek.

Serce człowieka i wspólnota Kościoła to najbardziej upragnione
„mieszkania Boga”.

Przez chrzest staliśmy się dziećmi Bożymi. Bóg zamieszkał w
naszych sercach i uczynił nas cegiełkami w budowie Jego
najpiękniejszego, żywego domu, czyli Kościoła.

Śpiew:

Modlitwa słowem Bożym

Prowadzący zaprasza do wspólnej modlitwy słowem Bożym. Wszyscy stają w kręgu wokół zapalanej świecy. Prowadzący ustala kolejność czytanych tekstów z Pisma Świętego (tych, które już były czytane na spotkaniu – z wyjątkiem tekstu 3!), tych, którzy je będą czytać w czasie modlitwy i prosi o odczytanie tekstu 1.

P: Pomyślmy w chwili ciszy jak pięknym domem, Pana Boga jest wszechświat.

Chwila ciszy

P: Czy umiemy się tym domem cieszyć? Czy umiemy go szanować?

Chwila ciszy

P: Czy potrafimy rozpoznawać w tym domu jego Gospodarza?

Chwila ciszy

P: Daje znak, aby został odczytany następny tekst – tekst 2.

P: Pomyślmy o niebie. Tam jest przygotowane dla nas mieszkanie. Czy potrafimy się nim cieszyć?

Chwila ciszy

P: Jak często rozmawiamy z mieszkańcami niebiańskiego domu, z aniołami, ze świętymi? Czy są to nasi przyjaciele?

Chwila ciszy

P: Daje znak, aby został odczytany następne teksty – teksty 4 i 5.

P: W sakramencie Chrztu świętego staliśmy się dziećmi Bożymi. Nasze serca stały się Bożym domem. Podziękujmy za to Bogu. W ciszy naszych serc rozmawiamy z ich Gospodarzem. Co dzisiaj chcemy Mu powiedzieć?

Chwila ciszy

P: W sakramencie Chrztu świętego staliśmy się również taką małą cegielką w budowaniu wielkiej, wspaniałej świątyni, jaką jest Kościół. Czy jesteśmy z tego dumni?

Chwila ciszy

P: Daje znak, aby został odczytany następny tekst – tekst 6.

P: Najświętsze Ciało Pana Jezusa, które adorujemy, jest najważniejszym, najbardziej wyróżnionym mieszkaniem Boga na ziemi. Pan Jezus sam tak chciał. Chciał zawsze być pośród nas. Teraz, w ciszy naszych serc, gorąco podziękujmy Mu za to.

Chwila ciszy

Śpiew:

Przygotowanie adoracji

Organizacja adoracji. Prowadzący organizuje adorację zgodnie ze wskazówkami zawartymi w pierwszym spotkaniu. Zwraca uwagę zarówno na „szczegóły techniczne” jak i na sposób przeżywania przez dzieci tej modlitwy. Rozdziela teksty do czytania, ustala pieśni. Ćwiczy z dziećmi czytanie i śpiew. Jeśli trzeba dba o właściwe posługiwanie się mikrofonem. Stara się, aby każdy tekst i każda pieśń były dla dziecka „jego” modlitwą i służeniem innym poprzez modlitwę. Rozmawia o wykorzystaniu chwil ciszy w czasie adoracji.

Wyjaśnienie znaku. Prowadzący prosi dzieci, aby w domu - przy wieczornej modlitwie - pomyślały jak ważne jest dla nich to, że są dziećmi Bożymi i ich serce jest domem Boga. I jak ważne jest dla nich to, że każdy jest taką małą cegielką w budowie żywego domu Boga, czyli Kościoła. Niech każde w domu wytnie serduszko i zrobi cegielkę i napisze na nich swoje imię. W czasie adoracji złoży je przed ołtarzem wraz z modlitwą o to, aby Panu Bogu dobrze było w naszym sercu i abyśmy byli piękną cegielką w Jego budowlu – w Kościele.

Jeśli dzieci idą na adorację bezpośrednio po spotkaniu, wpisują swoje imiona na serduszku i cegielce, które przyniosły z domu.

Śpiew:

Zakończenie

– Prowadzący przypomina dzieciom, co w spotkaniu z Panem Jezusem na adoracji jest ważne. Prosi o przypomnienie tematu spotkania, o którym rozmawiali. Wspólnie, jeszcze raz czytają tekst: Zapamiętaj!

– Nawiązując do niego prowadzący proponuje odmówienie cząstki różańca z części radosnej: *Zwiastowanie*. W krótkim wstępie wyjaśnia, że zanim Pan Jezus się narodził to Maryja, Jej łono stało się domem Pana Jezusa i mówi: Ojciec nasz. Dzieci kolejno odmawiają *Zdrowaś Maryjo*.

– Prowadzący dziękuje dzieciom za spotkanie, prosi o uważne przeczytanie tego, co zostało wklejone do zeszytu (dzieci młodsze mogą przeczytać głośno, wspólnie) i zaprasza do kaplicy adoracji.

Zgaszenie świecy